

Posudek k bakalářské práci
Rozvažování o potratu v pastorační práci
ETF, obor Pastorační a sociální práce, únor 2008

Autor: Jakub Samiec
Vedoucí práce: Mgr. Petr Jandejsek
Počet stran: 42 + přílohy

Autor si klade za cíl, aby se jeho bakalářská práce mohla stát jakýmsi manuálem pro sociální a pastorační pracovníky, kteří se při své práci setkají s klientkou, která přemýšlí o potratu (s. 7). Přináší informace z více oborů, které se problematikou potratů zabývají. Domnívám se, že tato metodická volba multidisciplinarity je hlavním přínosem práce a odpovídá současnému trendu výuky na Jaboku.

Práce je strukturována přehledně a srozumitelně do šesti kapitol. V samotném úvodu se vhodně objevuje kasuistika, která ilustruje diskutované téma. Otázkou je, zda by kasuistika nemohla být využita napříč všemi kapitolami jako materiál pro aplikaci teoretických informací.

První kapitola přináší relevantní terminologii, historický nástin a statistiky. Již zde autor hojně využívá z mého pohledu příliš tendenční a jednostranný zdroj www.kubata.nazory.cz. Další jednotlivé kapitoly přinášejí pohledy zvolených oborů na potraty: medicína, psychologie, etika, teologie a sociální práce. Výběr kapitol není špatný, následující poznámky se týkají dílčích bodů ve zpracování.

V oddíle 2.5 jsou vývojová stádia plodu popsána zbytečně emotivně. Zároveň se však autorovi velmi výmluvně podařilo zařadit k jednotlivým fázím stručnou noticku o potratové legislativě v té které fázi těhotenství.

V oddíle 3.1 píše o postabortivním syndromu jako o nemoci. Neměli bychom hovořit spíše o poruše?

Zásadní výtku směřuje ke 4. kapitole, kde hned v úvodu provádí nemístné rozlišení mezi křesťany coby odpůrci potratů oproti ostatním vědcům, lékařům a filozofům. Takto linie rozhodně nevede. Navíc autor etickou diskusi o potratech v pastorační práci redukuje na problém: potrat ano či ne. Zcela chybí další etická témata a vrstvy, jako např. zda je potrat pouze „problémem matky“, nebo celého jejího rodinného systému, či možný rozpor mezi hodnotami pracovníka a klienta (toto se objevuje alespoň v samotném závěru práce).

V oddíle 4.1 mně není jasná diskuse o oduševnělosti plodu, jednak vztah mezi touto diskusí a rozhodnutím pro či proti potratu. Zároveň se v tomto oddíle svými argumenty autor dosti přesvědčivě přihlásí k pohledu, že život začíná již od početí a hledání nějakých hranic je sebeklamem.

K oddílu 4.2 mám doplnění, že katolická morální teologie připouští potrat v případě ohrožení života matky, zvláště když jsou v rodině další nezaopatřené děti.

Nepřesné a zmatené informace se objevují i v oddílech 5.1 a 5.2. Kdo např. inspiroval dělení na formovaný a neformovaný plod? Aristoteles či Septuaginta?

V oddíle 5.5 zmiňuje autor protipotratový terorismus kvůli „své“ radikálnosti, nebo radikálnosti terorismu?

Značné výhrady je třeba vznést k nízké jazykové úrovni. Ta se zvláště markantně, neboť na malé ploše, projevila v české i anglické anotaci.

Použití literatury je průměrné.

Na práci pozitivně hodnotím především metodu zpracování a pokus o zasazení do praxe (vytvoření manuálu). Výhrady směřují k jazykové úrovni, hloubce zpracování některých kapitol (z mého pohledu zvl. etika a teologie) a pojmání klientky v izolaci, mimo její rodinný systém.

Práci doporučuji k obhajobě s hodnocením C-D. Při obhajobě by se autor mohl vyjádřit k možnostem a rizikům při práci s rodinou klientky.

Petr Jandajsek
28. ledna 2008